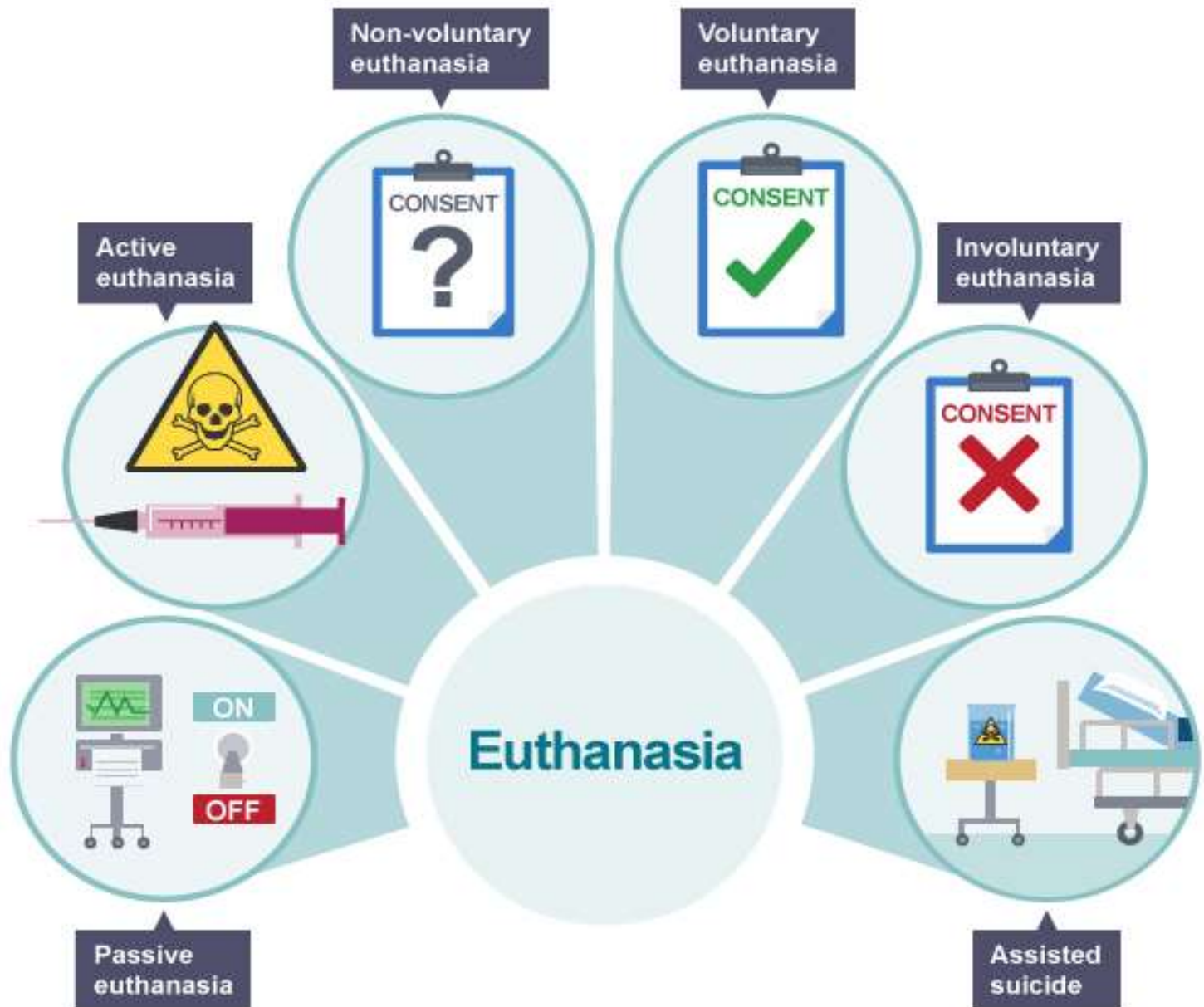

Probleme etice ale sfârșitului vieții

Clasificarea eutanasiei

Evoluție istorică

Popoarele nomade își abandonau bătrânii și bolnavii, care deveneau o povară în permanentele lor deplasări.

În Sparta copiii cu handicap erau lăsați să moară, lucru aprobat de Aristotel, pentru motive de utilitate publică (Politica VII).

Platon extindea această practică la batrânii grav bolnavi (Republica, 460).

La Roma, practica de lăsa să moară nou-născuții cu malformații a continuat până la împăratul Vallens (secolul al IV-lea).

În Evul mediu, cei care sufereau de rabie au fost eutanasiați prin sugrumare pentru a fi eliberați din agonia înfricoșătoare în care se aflau.

În **Germania nazistă**, programul de eutanasiе involuntară inițiat în 1939 se adresa bolnavilor și infirmilor, având ca scop eliminarea vieții care nu merită trăită.

Acest concept se extindea și asupra nou-născuților și copiilor mici cu infirmități; medicii și moașele aveau datoria de a raporta cazurile de copii până la 3 ani care prezentau semne de retard mintal, infirmitate fizică sau alte simptome menționate într-un chestionar special primit de la Ministerul Sănătății.

Copiii mai mari și adulții considerați incurabili erau și ei omorâți “din milă”.

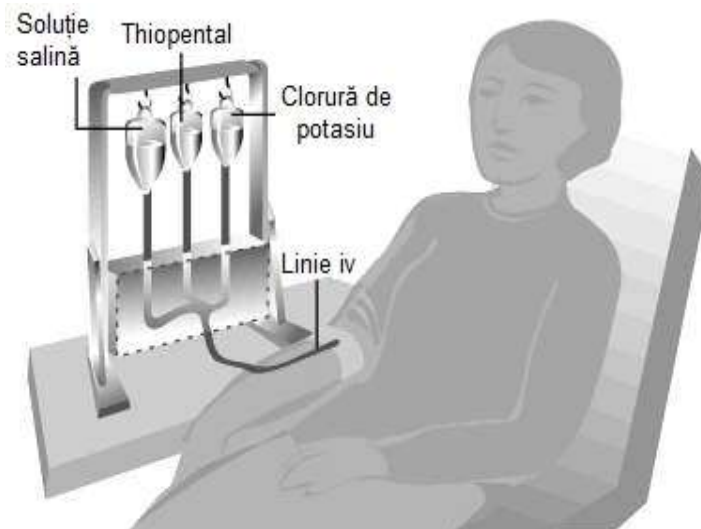
Conform cercetărilor efectuate pe baza documentelor procesului de la Nurenberg, între anii 1939-1941 au fost uciși peste 70 de mii de oameni, considerați “existențe fără valoare vitală”.

Sinuciderea asistată medical (SAM)

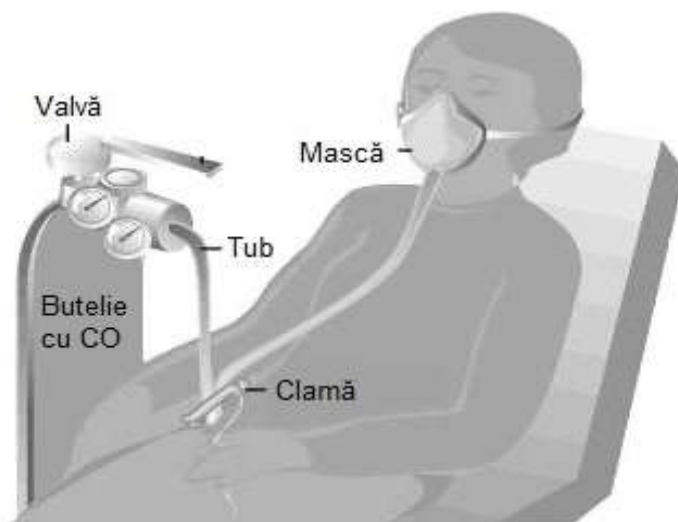
Reprezintă terminarea de către un pacient a propriei vieți, cu ajutorul medicului (în practică diferența față de eutanasia voluntară este minimă).

Unul dintre susținătorii suicidului asistat medical ca fiind un drept al pacientului a fost **dr. Jack Kevorkian** supranumit "Doctorul Moarte" (26.05.1928-03.06.2011), medic care a lucrat ca anatomo-patolog în statul Michigan din S.U.A. Derogând de la orice principiu etic, el a asistat mai mult de 130 persoane în comiterea suicidului între anii 1990-1998.

El a devenit cunoscut pentru prima dată în cazul bolnavei Janet Adkins, diagnosticată cu Alzheimer, pe care a asistat-o în comiterea suicidului la data de 4 iunie 1990, cu ajutorul unui dispozitiv creat de el.

Thanatron

Mercitron

Alte persoane au fost asistate cu ajutorul unui alt dispozitiv, denumit Mercitron.

La 17 septembrie 1998 Kevorkian a dus la îndeplinire primul său caz de eutanasiе voluntară activă. El i-a administrat lui Thomas Youk, în vârstă de 52 ani, care suferea de scleroză laterală amiotrofică și care era imobilizat într-un cărucior cu roțile, o doză letală de clorură de potasiu.

"Sinuciderea", devenită crimă, a fost înregistrată pe o casetă video și difuzată la televizor în cadrul emisiunii "60 de minute".

La data de 9 decembrie 1998 Kevorkian a fost adus în fața instanței fiind acuzat de omor cu premeditare și asistarea suicidului. Pe 25 martie 1999, în discursul său de încheiere procurorul Skrzynski a prezentat din nou înregistrarea video și a făcut o paralelă între campania lui Kevorkian de a-i ajuta să moară pe bolnavii gravi sau terminali și acțiunile care au avut loc în Germania Nazistă: "există 11 milioane de suflete ale căror trupuri sunt îngropate în Europa, care v-ar putea spune că apar efecte catastrofice când vrei să faci din eutanasiе lege...."

Jack Kevorkian a murit la vârsta de 83 ani, la spitalul din Detroit, unde se afla internat pentru cancer hepatic și hepatită C.

Ca și în timpul vieții, moartea lui a provocat discuții referitoare la neconcordanța dintre pledoaria sa pentru curmarea suferințelor și modul în care el însuși s-a "agățat" de viață; mulți întrebându-se de ce nu a recurs și el la sinuciderea asistată medical, metodă pe care a promovat-o în trecut.

Cazul Humbert (Franța)- septembrie 2003
→ ample dezbateri privind legalizarea
eutanasiei și a suicidului asistat medical.

Marie Humbert a administrat o doză letală de barbiturice fiului său de 22 de ani, Vincent Humbert, care era complet paralizat, mut și aproape orb, urmare a unui accident de trafic produs în anul 2000.

Guvernul a cerut procurorilor care instrumentau cazul să arate umanitarism în aplicarea legii!

Cazurile readuc în discuție atât dilemele etice cu privire la luarea deciziilor de eutanasiere și suicid asistat medical, cât și contradicția profundă a acestor decizii cu principiile eticii medicale.

În ceea ce privește principiul autonomiei persoanei am putea considera, la prima vedere, că acesta nu este încălcat în cazul suicidului asistat medical, dacă, bineînțeles, considerăm pacientul o persoană autonomă.

Chochinov arată, într-un studiu realizat în anul 1995 pe un lot de pacienți aflați în stadiul terminal, că 59% din persoanele examinate erau afectate de depresie.

Dorința de moarte se mai poate corela și cu durerea fizică și calitatea vieții, cu un suport social-familial precar, cu percepția de sine ca fiind o povară pentru aparținători, dar în cea mai mare măsură cu depresia, depresie care poate fi tratată

Poate afecta depresia autonomia pacientului? Putem considera un pacient care suferă de depresie ca fiind o persoană autonomă, capabilă să ia o decizie rațională?

Are un pacient depresiv, pentru care grăbirea momentului morții reprezintă soluția dezirabilă, autonomia necesară pentru a decide cu privire la viață sau moarte?